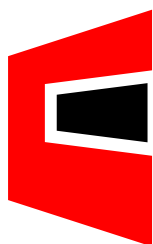

INFORME SOBRE LES CONDICIONS DE TREBALL AL SECTOR SERVEIS DEL VALLÈS ORIENTAL

24 de novembre de 2025

**Centre
d'Estudis
Sindicals
i Llibertaris**

INFORME SOBRE LES CONDICIONS DE TREBALL AL SECTOR SERVEIS DEL VALLÈS ORIENTAL

Resultats de l'enquesta impulsada per la CNT del Vallès Oriental

1. Introducció

El Sindicat d'Oficis Varis de Granollers, adherit a la CNT del Vallès Oriental, ha dut a terme una enquesta anònima per conèixer la situació laboral de les persones que treballen en comerços, bars, restaurants, forns de pa, espais d'oci i altres serveis de cara al públic de la comarca.

El sector serveis és el més important en volum de persones assalariades a la comarca i, a l'hora, és un dels sectors que més atencions genera des de l'assessoria laboral del sindicat. És per això que la CNT del Vallès Oriental va acordar aprofundir en el seu coneixement del sector per mitjà d'aquesta enquesta amb l'objectiu de recopilar informació directa sobre les condicions de treball del sector, entendre les principals problemàtiques i orientar l'acció sindical cap a reivindicacions concretes i fonamentades en dades reals.

L'enquesta, breu i anònima, s'ha adreçat tant a persones que actualment treballen en el sector com a aquelles que hi han treballat recentment. Els resultats ofereixen una imatge clara d'un entorn laboral marcat per la precarietat estructural, la desinformació sobre drets i la feble presència sindical.

2. Metodologia

L'enquesta s'ha dut a terme de forma presencial directament als centres de treball de diverses zones geogràfiques que el sindicat ha considerat representatives del sector a la comarca del Vallès Oriental. A més a més, s'ha difós per canals digitals durant els dies mesos de juny, juliol, agost, setembre i octubre.

El qüestionari, d'uns dos minuts de durada, incloïa preguntes sobre el tipus de contracte, la jornada, el sou, la categoria professional i la presència sindical als centres de treball.

El sindicat ha centrat la recollida de dades en zones geogràfiques d'alta densitat de centres de treball del sector serveis de cara el públic tant d'espais destinats

específicament a aquesta activitat, com de zones urbanes que assumeixen aquesta funció específica. Aquestes zones han estat el Centre Comercial Sant Jordi de l'Ametlla del Vallès, el Centre Comercial del Ramassar de Granollers, i els nuclis urbans del centre dels municipis de Granollers, Caldes de Montbui i La Llagosta.

Tot i no ser una mostra representativa del conjunt del sector, les dades ofereixen indicadors rellevants per comprendre millor les condicions laborals de moltes treballadores i treballadors de la comarca que coincideixen, en termes generals, amb la majoria de problemàtiques detectades pel sindicat des de la seva assessoria laboral els darrers anys.

3. Perfil de les persones enquestades

Les respostes provenen majoritàriament de dones, que representen gairebé el 70% de la mostra. Aquesta feminització és coherent amb la composició habitual del sector serveis, on les feines d'atenció al públic, hostaleria i comerç recauen, en bona part, en treballadores que sovint afronten jornades llargues, salaris baixos i poca estabilitat interna.

Pel que fa a l'antiguitat a l'empresa, una mica més de la meitat de les persones consultades fa més de tres anys que es troba en el seu lloc de treball, mentre que un terç té entre sis mesos i tres anys d'experiència. Només una minoria, al voltant del 12%, té una antiguitat inferior als sis mesos. Aquesta distribució mostra que la rotació laboral no és tan elevada com podria imaginar-se, però això no es tradueix necessàriament en condicions estables ni en millores salarials.

4. Situació contractual i coneixement dels drets

La majoria de les persones enquestades compta amb contractes indefinits, una proporció que arriba al 92%. Malgrat això, cal ser prudent a l'hora d'interpretar aquesta dada: el contracte indefinit no implica, en aquest sector, feina estable ni condicions dignes. Les jornades parcials involuntàries estan en augment tal i com

afirmen altres estudis¹, i afecten majoritàriament a les dones². Tanmateix les hores extres no remunerades o la inestabilitat d'horaris continuen essent pràctiques habituals. Només un petit grup declara tenir contractes temporals o fixos discontinus.

Pel que fa al coneixement sobre el conveni col·lectiu, un 61% de les persones afirma saber quin conveni se'ls aplica, mentre que gairebé el 40% desconeix aquesta informació bàsica. Aquesta manca de coneixement és un indicador clar de vulnerabilitat laboral: quan les treballadores no tenen eines per identificar vulneracions, les pràctiques abusives tenen més probabilitats de normalitzar-se.

5. Categoria professional, sous i conciliació

Un dels aspectes que mostra més tensió és la correspondència entre la categoria professional i les tasques realment desenvolupades. Més de la meitat de les persones consultades considera que la seva categoria no reflecteix adequadament el que fa a la pràctica. Aquesta percepció apunta a una infracotització sistemàtica, habitual al sector serveis, on sovint s'assignen categories inferiors a les que corresponen per evitar complements salarials o per flexibilitzar funcions internes.

La situació econòmica que emergeix de l'enquesta és contundent: gairebé vuit de cada deu persones declaren que no arriben a final de mes amb el salari que perceben. Aquest resultat sintetitza el caràcter estructural de la precarietat al sector, marcada per salaris baixos, parcialitats no desitjades i dificultats per accedir a millores salarials vinculades a l'antiguitat o a les categories.

A tot això s'hi suma la dificultat per compatibilitzar feina i vida personal. Aproximadament dues terceres parts de les persones enquestades afirmen que la seva jornada laboral no facilita la conciliació, cosa que s'explica, probablement, per la

---

¹ Segons l'estudi elaborat per l'Observatori del Vallès Oriental, "Informe de Conjuntura Econòmica del Vallès Oriental. Indicadors de l'any 2023 i avanç de dades de 2024", en el 2024 el contracte a temps parcial és el que més ha crescut, suposant "gairebé ja el 25% dels contractes totals".
<https://www.vallesoriental.cat/ambits/observatori-centre-destudis/publicacions/informe-de-conjuntura-economica-del-valles-oriental-indicadors-de-lany-2023-i-avanc-de-dades-de-2024.html>

² Veure Nota Informativa del l'Observatori del Vallès Oriental del 6 de març de 2025, "Dona i Mercat de Treball".
<https://www.vallesoriental.cat/ambits/observatori-centre-destudis/publicacions/nota-informativa-dona-i-mercat-de-treball.html>

presència de torns partits, horaris irregulars, caps de setmana treballats i canvis poc previsibles en la distribució d'hores.

6. Dimensions de les empreses

Tot i que la dimensió de les empreses del sector serveis al Vallès Oriental és molt variada, es manté la pauta general a Catalunya on la major part dels negocis són petites i mitjanes empreses.

De les dades extretes de l'enquesta es manté aquesta estructura, ja que quasi la meitat de les respostes provenen de persones que treballen en negocis de menys de deu treballadores. Aquestes empreses petites —i sovint familiars— tendeixen a ser espais amb una estructura laboral poc formalitzada, on la protecció col·lectiva i l'accés a informació laboral és més limitada. La resta de les respostes es distribueixen entre empreses mitjanes i grans, fet que mostra que el sector és heterogeni i que malgrat la pauta general els grans capitals en forma de multinacionals i cadenes d'establiments tenen un pes significatiu al sector.

7. Presència sindical

La presència sindical als centres de treball és reduïda. La meitat de les persones consultades afirma que no hi ha cap sindicat a la seva empresa, mentre que una de cada quatre ni tan sols sap si existeix o no representació sindical interna. Només un 25% de la mostra identifica clarament que hi ha un sindicat present al seu centre de treball. Aquesta manca de presència —i de visibilitat— sindical reforça un entorn laboral on és més difícil denunciar irregularitats, reclamar drets i construir espais de protecció col·lectiva, i evidència les dificultats del model sindical hegemònic per implantar-se en aquest sector.

8. Aportacions obertes de les treballadores

Les respostes obertes de l'enquesta reforcen i matisen moltes de les tendències detectades a les preguntes tancades. Diverses persones assenyalen que la categoria professional que tenen assignada no es correspon amb les tasques que realitzen, i expressen la sensació que algunes empreses operen amb “convenis a mida” o directament ignoren el conveni legalment vigent. Aquesta percepció genera dubtes

sobre com exigir-ne el compliment i denota una manca de canals formals per resoldre conflictes laborals. També apareixen queixes vinculades a l'organització del temps de treball: jornades partides considerades inviables, horaris extensos o poc racionals — especialment en dies assenyalats com el 24 i el 31 de desembre—, així com la manca de rotació en caps de setmana, que dificulta el dret al descans i la vida familiar.

En l'àmbit de les condicions laborals, s'hi suma la denúncia de la manca de personal, la multitasca constant i situacions d'inseguretat en què, fins i tot, els treballadors podrien haver d'assumir costos derivats de robatoris. A tot plegat s'afegeix la preocupació pels salaris insuficients, especialment en llocs com el de dependent, i la manca de representació sindical en empreses concretes. Malgrat aquest escenari, també hi ha treballadores que expliquen que coneixen el conveni per iniciativa pròpia, fet que suggereix que la informació i l'autoformació continuen sent eines clau davant la manca de suport intern en moltes empreses.

Una qüestió a destacar que ha sorgit en les respostes lliures ha estat la queixa entre el personal que fa el tancament de botigues i comerços. Ha sorgit una queixa recurrent, i en tota mena d'establiments, que les empreses del sector han reduït significativament el personal en aquesta franja horària, sovint provocant que el tancament de caixa i de l'establiment l'hagi de fer una persona sola amb l'exposició a situacions de risc com són els robatoris.

9. Conclusions

Les dades de l'enquesta dibuixen un escenari clar: el sector serveis al Vallès Oriental està afectat per precarietats estructurals que prenen formes diverses. Tot i que els contractes indefinits semblen majoritaris, això no es tradueix en estabilitat real ni en condicions dignes. La dificultat per arribar a final de mes, sumada a jornades poc conciliadores i a categories que no reflecteixen les tasques reals, suggereix un context laboral on els drets formals no sempre es materialitzen en la pràctica.

Aquesta precarietat es veu agreujada pel desconeixement del conveni i per la feble presència sindical, especialment en empreses petites, on sovint hi ha menys mecanismes formals per garantir els drets laborals.

El model sindical hegemònic, basat en eleccions sindicals, ha deixat fora de forma estructural i històricament, les persones treballadores en aquest sector. Tot plegat ha fet minvar la cultura reivindicativa i associativa entre la classe treballadora del sector serveis.

Alhora, l'estudi denota que la manca de coneixement sindical també afecta al model sindical de la CNT que planteja una alternativa a les eleccions sindicals per mitjà de les seccions sindicals de centre de treball i empresa, així com el potencial de crear un Sindicat Únic del sector a la comarca que ajudi a unir a totes les treballadores.

La tendència econòmica està portant progressivament a establir zones concentrades d'establiments d'aquests sectors, com són els centres comercials, però també s'observen que els nuclis urbans de les ciutats més comercials -com és el cas de Granollers- estan tendint complir en la pràctica la mateixa funció.

Així, trobem que les pautes de consum impulsades per associacions patronals i Ajuntaments liberalitzen cada cop més els horaris i dies festius, perjudicant la conciliació. Però alhora adopten estratègies conjuntes com són reduir plantilla en determinats torns o franges horàries, la qual cosa pot tenir repercussions en frenar l'augment de contractes indefinits de jornada completa.

En definitiva, des d'una perspectiva sindical cal analitzar en conjunt aquestes estratègies empresarials i donar-li una resposta concreta i conjunta que eviti l'aïllament de les persones treballadores en el sector.